

Додержуюсь недільного спочинку

І славлю лінь

Ну як ще зменшити

Той мінімум науки

Що маю од своїх чуттів

Одно подібне на гори на небо

На міста на мою любов

Схоже на пори року

Живе обезголовленим у нього голова то сонце

А горло перерізане то місяць

Хотів би я огніти нескінченно

Почваро мого слуху ти ричеш і плачеш

За гриву тобі грім

А пазурі твої повторюють пташиний гамір

Той монструозний дотик пройняв мене і отруїв

Очі мої плавають далеко десь від мене

Нерушені світила то вчителі мої без іспитів

А найгарніший монстр

Що має лавру смак невтішно тужить